

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณผู้ทำบัคดี ให้เป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้เพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์

คำถาม: ลูกๆ ที่มีความรู้ มีความคิดได้อย่างไรเสมอ?

คำตอบ: ฉันคือดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป; ร่างนี้สูญสลาย; ฉันได้ใช้ 84 ร่าง; นี่คือการเกิดสุดท้าย. ดวงวิญญาณนั้นไม่เคยใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง เป็นร่างกายที่ใหญ่และเล็ก เป็นร่างกายที่มีดวงตา แต่เป็นฉัน, ดวงวิญญาณที่มองผ่านดวงตาคู่นั้น บาบามาให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ดวงวิญญาณ ท่านไม่สามารถสอนจนกว่าท่านจะได้รับการช่วยเหลือจากร่างกาย เหล่านี้คือความคิดที่ลูกได้มีความรู้อย่างสม่ำเสมอ

โอมชานติ ใครพูดเช่นนี้? เป็นดวงวิญญาณที่ได้พูดเช่นนี้ ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายได้พูดสิ่งนี้ผ่านร่างกาย มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างดวงวิญญาณและร่างกาย ร่างกายนั้นคือหุ่นกระบอกขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า ถึงแม้ว่าร่างกายนั้นเล็กก็ยังคงใหญ่กว่าดวงวิญญาณมาก ตอนเริ่มต้นก็เป็นทารกที่อยู่ในครรภ์นั้นเล็กมากและแล้วเมื่อทารกเติบโตมีขนาดใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณก็เข้าไปในนั้น และทารกนั้นก็ได้เฝ้าแต่เติบโตและมีขนาดใหญ่มาก เป็นดวงวิญญาณคือผู้ที่มีชีวิต หุ่นกระบอกนั้นไม่มีประโยชน์ใดๆ จนกระทั่งดวงวิญญาณได้เข้าไป มีความแตกต่างอย่างมากมาย เป็นดวงวิญญาณที่พูดและเคลื่อนไหว เป็นจุดที่เล็กมาก ดวงวิญญาณไม่เคยใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง ดวงวิญญาณนั้นไม่เคยถูกทำลาย พ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุดได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า: พ่อ นั้นคงอยู่ตลอดไปในขณะที่ร่างนี้สูญสลาย พ่อเข้ามาในร่างเพื่อที่จะเล่นบทบาทของพ่อ เวลานั้นลูกคิดถึงเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเพียงแต่เคยพูดว่า “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด!” เพียงเพื่อที่จะพูด ลูกไม่ได้เคยคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ แต่แล้วใครบางคนก็ได้บอกลูกว่า ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ใครบอกสิ่งนั้นแก่ลูก? เป็นครูและคัมภีร์ของหนทางของบัคดี ไม่มีใครที่จะบอกสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทอง เวลานั้นพ่อได้ให้ความเข้าใจแก่ลูกแล้วว่าลูกคือลูกๆ ของท่าน ดวงวิญญาณนั้นเป็นธรรมชาติ, ในขณะที่ร่างกายนั้นไม่เป็นธรรมชาติ, ทำขึ้นมาจากดินเหนียว ร่างนั้นพูดและเคลื่อนไหวเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างนั้น ในเวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกผ่านร่างนี้ ดวงตาคู่นี้คือส่วนหนึ่งของร่างกาย เวลานั้นพ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เมื่อไม่ได้มีความรู้ใดๆ ในดวงวิญญาณ, ก็เป็นดวงตาของความไม่รู้ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาของความรู้เมื่อพ่อมา เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกระทำการผ่านร่างกาย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อได้นำร่างนี้มาใช้ ท่านนั้นอธิบายความลับของตัวเองและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ของการละเล่นทั้งหมด ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้สิ่งใด ใช้, อย่างแน่นอนที่นั่นคือการละเล่น วงจรโลกนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไป แต่ไม่มีใครรู้ว่าหมุนไปอย่างไร เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ทุกสิ่งอื่นนั้นคือบัคดี เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นดวงวิญญาณผู้ทำบัคดี ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยทำพิธีแสดงบัคดี เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังรับฟังความรู้ บัคดีนั้นก็เรียกว่าความมืด ลูกไม่สามารถจะพูดว่าลูกได้พบกับพระเจ้าด้วยการแสดงความจงรักภักดี พ่อได้อธิบายแล้วว่า: มีบทบาทของบัคดีและมีบทบาทของความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าในเวลาที่ลูกเคยแสดงความจงรักภักดี, ก็ไม่ได้มีความสุขใด ขณะที่ทำพิธีแสดงความภักดีลูกนั้นก็จะมีเร่ร่อนไปทั่วเพื่อแสวงหาพระเจ้า เวลานั้นลูกเข้าใจว่าด้วยการสร้างไฟบุษยาณู, การทรมานตน, การให้ทานและการแสดงการกระทำที่เป็นบุญขณะที่กำลังพยายามที่จะค้นหาพระเจ้า สิ่งเหล่านี้ก็เพียงแต่นำลูกไปสู่การเร่ร่อนไปทั่วของลูกเท่านั้นและอยู่อย่างทุกขระทม ลูกได้กลับมาหาโมประธานเมื่อลูกนั้นได้เฝ้าแต่ตกลงมา การทำกรรมที่ผิดๆ หมายถึงการอยู่อย่างสกปรก ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกนั้นได้แสดงความจงรักภักดีในการเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ โดยที่พระเจ้าไม่ได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์, ลูกก็ไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ นั่นไม่ได้หมายความว่าลูกไม่สามารถพบกับพระเจ้าได้, นอกจากว่าลูกนั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนนั้นก็ร้องขอพระเจ้าโปรดมาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ได้พบกับพระเจ้าในการเพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับผู้ที่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง พระเจ้ามาและชำระลูกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ได้จากร่างของลูก ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นไม่สามารถอยู่ในโลกที่ทาโมประธานที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ และแล้วก็หายไป บทบาทของท่านในละครนั้นน่ามหัศจรรย์ ดวงวิญญาณนั้นมองไม่เห็น ถึงแม้ว่าใครบางคนนั้นจะได้รับนิมิตของดวงวิญญาณ, เขาก็จะไม่สามารถที่จะเข้าใจ ลูกนั้นสามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับทุกคนอื่น ลูกตระหนักว่าผู้หนึ่งคือสิ่งนี้ และผู้หนึ่งคือสิ่งนั้น ลูกจดจำพวกเขา ผู้คนต้องการที่จะได้นิมิตของใครบางคนในรูปที่มีชีวิต แต่ไม่ได้มีเป้าหมายใดในสิ่งนั้น อัจชะ ถึงแม้ว่าถ้าลูกนั้นจะได้เห็นสิ่งเหล่านั้นในรูปที่มีชีวิตอะไรคือเป้าหมายของสิ่งนั้นเล่า? ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะได้เห็นนิมิต, นิมิตนั้นก็จะหายไปอีกครั้ง ความปรารถนาต่อความสุขของลูกก็จะสม

ปรารถนาเป็นเวลาเพียงชั่วคราเท่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าความสุขชั่วครา ความอยากความปรารถนาที่ลุ่มลึกต่อการที่จะได้นิมนต์นั้นก็สมปรารถนา ก็เท่านั้นเอง! สิ่งหลักที่นี่คือการเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ หากลูกกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกนั้นก็กลายเป็นเทพและไปสู่สวรรค์ ในคัมภีร์พวกเขาได้เขียนไว้ว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี พวกเขาคิดว่ายังคงมีอีก 40,000 ปีของยุคเหล็กที่หลงเหลืออยู่ บาบาสอบว่าทั้งวงจรมันคงอยู่เป็นเวลา 5000 ปี และดังนั้นมนุษย์จึงอยู่ในความมืด สิ่งนั้นเรียกว่าความมืดที่สุด ไม่มีใครมีความรู้ใดๆ ทั้งหมดนั้นคืออดีต ตั้งแต่เวลาที่ราวันได้มา, อดีตนั้นก็ยังคงอยู่ที่นั่นพร้อมกับเขา เมื่อพอมาท่านก็นำความรู้มาพร้อมกับท่าน เป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของความรู้จากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะให้ความรู้ใครที่นั่น เพียงผู้ที่ไม่รู้นั้นก็ได้รับความรู้ ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย พวกเขาไม่ได้พูดถึงใดโดยที่ไม่ได้เป็นการประณามพ่อ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ด้วย ลูกพูดว่า: พระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน, ท่านนั้นคือพ่อทุกๆ ดวงวิญญาณ ในขณะที่พวกเขาพูดว่า: ไม่เลย พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ลูกๆ นั้นก็ได้เข้าใจแล้วอย่างชัดเจนว่า: อดีตนั่นได้แยกห่างจากความรู้อย่างสมบูรณ์ ไม่ได้มีความรู้ชนิดที่น้อยที่สุดในสิ่งนั้น ระยะเวลานั้นก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างสมบูรณ์ ชื่อของพระเจ้าเปลี่ยนไป และชื่อของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นพวกเขานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพ และแล้วก็ป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร เหล่านั้นคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ในขณะที่มนุษย์เหล่านั้นมีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขา นั้นสกปรกอย่างสมบูรณ์ กรูนานักเองก็พูดว่า: ผู้คนมากมายนั้นก็หาเลี้ยงชีพในวิธีการที่ไม่ถูกต้องของคลองธรรม หากใครบางคนอื่นนั้นจะพูดเช่นนั้น ผู้คนนั้นก็พูดในทันทีว่าเขากำลังดูถูกดูหมิ่นบุคคลเหล่านั้น อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นของชุมชนุมที่เป็นเช่นปีศาจ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน: นั่นคือชุมชนุมของรามและอีกหนึ่งนั่นคือชุมชนุมของราวัน คานธีเองก็เคยพูดด้วยเช่นกันว่า: เขานั้นต้องการที่จะให้มีอาณาจักรของราม ในอาณาจักรของราวัน ทั้งหมดนั้นมีกิเลสในอาณาจักรของรามทุกคนนั้นปราศจากกิเลส อาณาจักรนี้เรียกได้ว่าเป็นโรงคำประเวณี, ก้นบึ้งที่สุดของนรก ในเวลานั้นมนุษย์อยู่ในแม่น้ำของยาพิษ มนุษย์และสัตว์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นเหมือนกัน ไม่ได้มีค่ายกย่องใดของมนุษย์ ลูกๆ คือผู้ที่เอาชนะกิเลสทั้งห้าและได้รับสถานภาพของเทพด้วยการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ทุกสิ่งอื่นนั้นจบสิ้นลง เหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในยุคทอง ในเวลานี้ปีศาจก็อาศัยอยู่ในยุคเหล็ก อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของปีศาจ? กิเลสทั้งห้า เหล่าเทพนั้นเรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ในขณะที่ปีศาจนั้นก็เรียกได้ว่ามีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เทพเหล่านั้นมี 16 องค์เต็ม ในขณะที่ที่นี่ไม่ได้มีองค์ใดๆ องค์และร่างกายของทุกคนนั้นได้ตกต่ำลงไปอย่างแท้จริง เวลานั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ท่านมาเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าที่มีกิเลส ท่านเปลี่ยนอาณาจักรของราวัน โรงคำประเวณีให้กลายเป็นวัดของชีวา พวกเขาได้เคยใช้ชื่อบ้านตรีมูรติ ถนนตรีมูรติ ที่นี้ก่อนหน้านั้นไม่เคยมีชื่อเหล่านี้จริงๆ แล้วสิ่งนั้นควรจะเป็นเช่นไร ทั้งโลกนี้เป็นของใคร? เป็นของดวงวิญญาณสูงสุด โลกของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และไม่บริสุทธิ์อีกครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อนั้นก็เรียกว่าเป็นผู้สร้างและดังนั้นนี่คือโลกของท่าน พ่ออธิบายว่า: พ่อคือนาย พ่อคือผู้มีความรู้สึก เมล็ด, มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ทั้งหมด ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าเพียงพ่อเท่านั้นมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดนั้นคือเรื่องเล่า เรื่องเล่าเหล่านั้นคือเรื่องที่เลวร้ายอย่างยิ่ง และเหตุนี้เองพ่อจึงพำนัก ลูกนั้นเคยคิดว่าพ่อนั้นอยู่ในก้อนกรวดก้อนหินและในแมวและสุนัข! มองดูสภาพที่เลวร้ายอะไรที่ลูกได้ไปถึง! อย่างแน่นอนระหว่างมนุษย์ของโลกใหม่และมนุษย์ของโลกเก่าเป็นเช่นกลางวันและกลางคืน สำหรับครึ่งหนึ่งของวง มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ก็กัมมวิสัยของพวกเขาคืออุปนิสัยของเทพที่บริสุทธิ์ ก็ยังได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่าในตอนเริ่มต้น, กราบไหวบูชา นั้นเป็นกราบไหวบูชาของชีพบาบา ชีพบาบา คือผู้เดียวที่เปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหวบูชาให้กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหวบูชา ราวันก็เปลี่ยนลูกจากการเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหวบูชาให้กลายเป็นผู้ที่กราบไหวบูชา และแล้วตามแผนของละคร, พ่อทำให้ลูกมีความเคารพแก่การกราบไหวบูชา มีชื่อต่างๆ ราวัน ฯลฯ เมื่อพวกเขาเขาลงดาเซรา พวกเขาเชื่อเชิญผู้คนมากมายจากต่างแดน แต่พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนั้นเลย พวกเขาได้ประณามเหล่าเทพอย่างมากมาย แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาสอบว่าพระเจ้านั้นอยู่เหนือรูปและนาม แต่นั่นจะหมายถึงว่าท่านไม่ได้คงอยู่หรือ ในทำนองเดียวกัน, การละเล่น ฯลฯ ที่พวกเขาได้สร้างขึ้นไม่ได้มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น นั่นคือสติปัญญาของมนุษย์! คำสอนของมนุษย์นั้นก็เรียกว่าเป็นคำสอนที่เป็นเช่นปีศาจ ราชา ราชนีและปวงประชาทั้งหมดทุกคนนั้นได้กลายเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโลกปีศาจ ทุกคนนั้นเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน และดังนั้นพ่อจึงอธิบาย: ลูกๆ ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกนั้นไม่รู้ ลูกก็เคยพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อได้ลงมาที่นี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกตระหนักว่าท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ลูกนั้นได้เรียกให้พอมานั่งที่นี้ในร่างนี้ แม้แต่ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ศูนย์ของลูก ลูกก็เข้าใจว่าชีพบาบาอยู่ในมรุบันในร่างของผู้นี้ ในหนทางของอดีตลูกเคยคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง ลูกเคยเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! เวลานั้นลูกจดจำพ่อที่ใด? ลูกนั่งและจดจำท่าน

ไหม? ลูกเข้าใจว่าท่านอยู่ในร่างของบราห์มา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกจะจดจำท่านที่นี่ ท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ท่านได้มาที่นี่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาที่นี่เพื่อทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง ลูก ๆ ก็จดจำท่านที่นี่ ในขณะที่ผู้ทำบักดีก็จดจำท่านเบื้องบนนั้น ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะอยู่ต่างแดน ลูกก็ยังคงพูดว่าชีพบาบาอยู่ในร่างของบราห์มา อย่างแน่นอนที่ร่างนั้นเป็นที่ต้องการ เมื่อลูกนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม, อย่างแน่นอนที่ลูกจะจดจำท่านที่นี่ (ในมรฺบัน) ลูกต้องจดจำท่านในร่างของบราห์มา ผู้ที่ไม่รู้คิดบางคนก็ไม่ยอมรับบราห์มา บาบาก็ได้บอกให้ลูกไม่ให้จดจำบราห์มา จะสามารถจดจำชีพบาบาโดยที่ไม่มีการจดจำบราห์มาได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่ออยู่ในร่างนี้ ลูกจดจำพ่อในผู้นี้ และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ว่าผู้นี้คือดวงวิญญาณที่แยกออกไป ชีพบาบาไม่ได้มีร่างของท่านเอง พ่อพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุพองทั้งนี้และอธิบายความลับของทั้งบราห์มันต์และตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับ บราห์มันต์ธาตุบราห์ม สถานที่ที่พ่อและลูกอาศัยอยู่ ธาตุบราห์ม,ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ซึ่งพ่อสูงสุดและดวงวิญญาณซึ่งไม่ได้สูงสุดอาศัยอยู่ ดินแดนแห่งความสงบคือชื่อที่หวานชื่นอย่างยิ่ง ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ตั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็นผู้อาศัยของธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ นั่นก็เรียกว่าเป็นดินแดนนิพพาน, ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ เมื่อมีบักดี,ก็ไม่ได้มีโลกของความรู้ใด สิ่งนี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้น, ปีศาจก็อาศัยอยู่ในโลกเก่า และเหล่าเทพก็อาศัยอยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นพ่อต้องมาเพื่อเปลี่ยนพวกเขา ลูกจะไม่รู้สิ่งใดนี้ในยุคทอง เวลานั้นลูกอยู่ในยุคเหล็กและลูกนั้นก็ยังคงไม่รู้ เมื่อลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกก็จะไม่รู้สิ่งใดของโลกเก่านี้ ในเวลานี้ลูกอยู่ในโลกเก่า ลูกไม่ได้มีความรู้ของโลกใหม่ ผู้คนไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่โลกใหม่นั้นปรากฏขึ้น พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี ลูก ๆ เข้าใจว่าพ่อมาในการบรรจบกันของทุก ๆ วงจรเท่านั้น ท่านมาและอธิบายนัยสำคัญของต้นไม้ที่หลากหลาย ท่านอธิบายแก่ลูก ๆ ด้วยเช่นกันว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ภารกิจของลูกคือการอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ใช้เวลาอย่างมากที่จะอธิบายให้แก่แต่ละคนเป็นการเฉพาะตัว เหตุนี้เองลูกจึงอธิบายแก่ผู้คนมากมายพร้อมกัน ผู้คนมากมายก็มาและเข้าใจ ลูกต้องอธิบายประเด็นที่หวานชื่นเหล่านี้แก่ผู้คนมากมาย ลูกอธิบายที่นครศการ ฯลฯ ในเวลาชีพบาบาที่ลูกก็ควรจะเชื่อเชิญผู้คนมากมายและอธิบายแก่พวกเขาอย่างชัดเจน ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างถูกต้องแม่นยำถึงระยะเวลาของวงจรของการละเล่นนี้ หัวข้อเหล่านี้คือหัวข้อที่พวกเราจะอธิบายแก่ท่าน พ่ออธิบายความรู้ให้แก่ลูก และด้วยสิ่งนั้นลูกจึงกลายเป็นเทพ เช่นที่ลูกเข้าใจและกลายเป็นเทพ ในทำนองเดียวกัน, ลูกต้องตั้งใจผู้อื่นให้กลายเป็นเช่นเดียวกัน พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่พวกเรา พวกเราไม่ได้กำลังประณามใคร พวกเราเน้นเพียงแต่พูดว่าความรู้ที่นั่นคือหนทางสู่ชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส เป็นสัทฺกुरुผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกควรจะต้องฟังประเด็นหลัก ๆ เช่นนั้น และอธิบายประเด็นเหล่านั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ทั้งหมดนี้ อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลับมาเติมไปด้วยความรู้และเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องไม่ไล่ตามความสุขชั่วคราว
2. ลูกต้องจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกไม่สามารถที่จะจดจำชีพบาบาโดยที่ไม่จดจำบราห์มาได้ ในหนทางของบักดีลูกเคยจดจำท่านเบื้องบนนั้น ในเวลานี้ท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มา ลูกต้องจดจำทั้งสอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่กระจายบรรยากาศผ่านทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ขณะที่กำลังทำงานรับใช้ประเภทอะไรก็ตาม

เวลานี้ ทำให้เกิดความเร็วที่เข้มข้นในงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้คิดว่า “ดี ฉันทำอะไรก็ตามที่ฉันสามารถทำและฉันไม่ว่างอย่างมากที่ฉันไม่มีเวลาใด ๆ อย่างไรก็ตาม ขณะที่กำลังทำงานรับใช้ประเภทใดก็ตาม ลูกสามารถร่วมมือในวิธีการที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงแต่ให้ทัศนคติของความไม่มีขีดจำกัดของลูกและบรรยากาศจะแผ่แผ่กระจายไป มากเท่าที่ลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในความไม่มีขีดจำกัด ลูกจะสามารถเติมเต็มหน้าที่ของลูกง่ายดายตามนั้น การกระจายบรรยากาศที่สูงส่งผ่านทุกความคิดในทุกวินาทีคือการเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: การตกแต่งของชีพชคิตีผู้ที่อยู่ในรูปรวมกับพ่อชีวา คืออาวุธของความรู

*** โอม ชานติ ***